

Nedsættelse i Afgiften fra 4 til 3 p. pr. $\mathcal{R}$ kun vil medføre en Mindreindtægt af 465 Rd. Medens derhos den hidtidige Forskiel. — 1. Linies Dykkelse — mellem det Seil- og Bindegarn og de Snore, der ville være at hense under den lavere Told for Tougværk eller den højere for Garn, er bibeholdt for usarvet linned Seil- og Bindegarn samt for Snore af usarvet, ubleget linnedgarn, er en saadan Grændse derimod opgivet for andre linnede Snores samt for Bomulds-, Uld- og Silkesnors Vedkommende. De med Maalingen af disse Snore forbundne Ulemper undgaas derved, og Snore af hvilkenomhelst Dykkelse formentes heller ikke at burde beskattes højere end det Garn, hvoraf de ere tilvirkede. For at forebygge Misforstaaelser er det imidlertid anset rigtigt særlig at tilkjendegive, at denne Afdeling i Tarifen kun omfatter „snoede“ Snore af tvundet eller utvundet Garn, derimod ikke overspundne Snore, Flætninger eller Snore af saadanne og lignende Varer, der nu hovedsagelig falde ind under Positionen for Possementmagerarbejde, men dog forsaavidt de ere runde og af eller under 1 Linies Dykkelse, eller for Silkesnors Vedkommende $\frac{1}{2}$ Linies Dykkelse, efter de nugældende Bestemmers Affattelse kunne komme til at indgaa med Garntolden. Efter Forflaget ville disse sidstnævnte Arter Snore osv., forsaavidt de ere af andet end Silke, blive henseforte blandt andre Varer af vedkommende Stof, idet Possementmagerarbejde, naar undtages Silkevarer, ikke er opført med en særlig Toldafgift; den deraf følgende Told kunne de meget vel bære og bør konsekvent gjøre det. I finantfiel Henseende vil Forandringen ikke have nogen Betydning.

Med Undtagelse af den ovenfor omtalte Nedsættelse for usarvet Uldgarn, er Toldafgiften i Forflaget opført med de samme Betsløb som i Loven af 1863. For Garn af Silke havde Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn i dets ovennævnte Forslag opført en Told af 48 p. for 1 $\mathcal{R}$ istedetfor den nugældende og i det foreliggende Lovudkast bevarede Told af 72 p. for 1 $\mathcal{R}$. I Betragtning af Varens Værdi og den Indtægt, den har givet, er der ikke fundet tilstrækkelig

Anledning til at foretage en saadan Nedsættelse.

Da den i Loven af 1863 givne Thara for Tviiftballe, sammensfruede med Ferndaand, 6 p. har vist sig at være for høj, er den i Forflaget nedsat til en passende Størrelse.

Indtægten af de under den her omhandlede Underafdeling faldende Varer har gjennemsnitlig udgjort aarligt for usarvet Garn af vegetabiliske

Stoffer	95,279 Rd.
— farvet Garn af samme	—
Stoffer	16,019 —
— usarvet Uldgarn	1,858 —
— farvet dito	8,908 —
— Silke	10,666 —
— Tougværk	2,626 —
	<hr/>
	135,356 Rd.

Forflaget vil efter det Foranstaaende medføre en Mindreindtægt af 1,313 Rd. + 465 Rd. 1,778 — hvorefter Indtægten anslaaes til 133,600 Rd.

I Forflagets femte Underafdeling behandles Manufakturvarer af Bast, Siv, Straa, Halm, Blad- og lignende Trævler o. desl. samt af oppluffet Tougværk. Det er i det Foranstaaende allerede omtalt, at herunder er inddraget de i Varegruppen „Flættede Arbejder“

Loven af 1863 omhandlede Varer, forsaavidt ide ere af de ovennævnte Stoffer, jfr. ovenfor hvor der omtales de med Bogstavet F. begyndende Vareartikler i Loven af 1863. Nyseenvante Lov skjælnes mellem „groveste Slags“ flættede Arbejder og „finere“, hvilken Søndring ogsaa vil ses bevaret i Forflaget. „Groveste Slags“ flættede Arbejder deler Loven af 1863 atter i 2 Positioner, nemlig „Matter til Pakning“, der, som Pakningsgjenstande overhovedet, ere opførte som toldfrie, og „ellers t. Gr. Gulvmatter og Gulvtæpper, groveste Arbejder af Bast osv.“, hvilke Varer sættes til en Told af 0,75 p. for 1 $\mathcal{R}$. Samtlige disse Varer foreslaas nu til Toldfrihed, Noget, som deres Beskaffenhed i Almindelighed turde tale for i Forbindelse med den saare ringe Interesse, en Toldafgift paa dem har for Statskassen. Hele Indtægten paa det vedkommende Positions-Nr. i Loven af 1863 har nemlig kun været